

Nasjonale retningslinjer for regional transportstøtte (Ytre rammeverk)

Innledning

Regional transportstøtte kan gis av fylkeskommunene til bedrifter i eget fylke. Kommunal- og regionaldepartementet har utformet de nasjonale retningslinjene for transportstøtte, som er notifisert av EFTAs overvåkingsorgan ESA. Til grunn for retningslinjene ligger kriteriene for transportstøtte gitt i retningslinjene for regional statsstøtte, vedtatt av ESA 6. april 2006.

Innenfor de ytre rammene som dette generelle regelverket gir, vil fylkeskommunene kunne gjøre egne tilpasninger og prioriteringer så lenge disse ligger innenfor ESAs krav.

Formål

Den regionale transportstøttens siktemål er å redusere de konkurransemessige ulemper som følger av lange transportavstander, vanskelige transportforhold og spredt bosetting i enkelte distrikter. Ordningen tar sikte på å kompensere for en del av de merkostnader til transport som påføres bedrifter som ligger perifert i forhold til mer sentrale områder i Norge.

Generelle bestemmelser

Transportstøtte kan bare gis dersom følgende vilkår er oppfylt:

- Støtte kan bare gis til industribedrifter i næringer som ikke kommer i konflikt med næringsavgrensningen slik den er beskrevet nedenfor.
- Det kan bare gis støtte til *uttransport* av varer som er framstilt i bedriften.
- Bedriften må ha et produksjonssted som ligger innenfor ordningens geografiske virkeområde.
- Transporten må foregå med jernbane, båt, eller bil i yrkesmessig trafikk og med tillatelse til alminnelig godsbefordring. Bedriften må selv ha betalt transporten.
- Støtte til transport med fly, gjelder kun for *innenriks* transporter.
- Det kan bare gis støtte til transporter der transportert lengde fra produsent til mottaker er 350 km eller mer.

Geografisk virkeområde

Det kan bare gis støtte til transport av varer som er framstilt av bedrifter med produksjonssted i følgende kommuner:

Sone 1

Samtlige kommuner i Nordland, Troms og Finnmark. Følgende kommuner i Nord-Trøndelag: Leka, Nærøy, Vikna, Flatanger, Fosnes, Overhalla, Høylandet, Grong, Namsos, Namsskogan, Røyrvik, Lierne, Snåsa, Inderøy, Namdalseid, Verran, Mosvik, Verdal, Leksvik, Meråker, Frosta og Steinkjer.

Sone 2

Følgende kommuner i Sør-Trøndelag. Frøya, Midtre- Gauldal, Agdenes, Bjugn, Ørland, Rissa, Meldal og Selbu. Samtlige kommuner i Sogn- og Fjordane. Følgende kommuner i Hordaland: Masfjorden, Fedje, Modalen, Vaksdal, Austevoll, Samnanger, Kvam, Voss, Granvin, Kvinnherad, Tysnes, Fitjar, Etne, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang, Odda og Jondal. Følgende kommuner i Buskerud: Hemsedal, Ål og Hol.

Næringsavgrensninger

Transportstøtte kan ikke tildeles bedrifter (i sektorer) som omfattes av sektorregler som angitt i ESAs retningslinjer for regionalstøtte av 6. april 2006¹.

Grad av kompensasjon

Støtten må bare tjene som kompensasjon for ekstra transportkostnader som følge av perifer beliggenhet. Transportstøtten beregnes som en prosentvis andel av den totale transportkostnaden for hver enkelt forsendelse. Maksimale støttesatser regnes ut fra transportavstand i kilometer, og prosentandelen bestemmes ut fra hvilken sone bedriften er plassert i, jf. ovenstående.

I sone 1 gis det ingen støtte når transportavstanden er 0-349 km, fra 350-700 km kan det gis inntil 30 prosent støtte og fra 701 km og utover kan det gis inntil 40 prosent støtte. I sone 2 gis det ingen støtte når transportavstanden er 0-349 km, fra 350-700 km kan det gis inntil 20 prosent støtte og fra 701 km og utover kan det gis inntil 30 prosent støtte.

Utmålingen av støtte for et regnskapsår skjer på bakgrunn av en bedrifts samlede dokumenterte støtteberettigede transportkostnader.

Kostnader som kan kompenseres

Det kan bare gis støtte i forbindelse med ekstrakostnader direkte knyttet til uttransport av halvfabrikata og ferdig produserte varer. Med begrepet støtteberettigede transportkostnader menes de kostnader som fremgår av faktura/fraktbrevet, og som er nødvendig for å transportere varen fra produsent til mottaker. Ordningen skal ikke være eksportstøtte. Ved eksport kan transportstøtte kun gis som kompensasjon for ekstra transportkostnader en bedrift har frem til grensen eller nærmeste eksporthavn.

Transportkostnadene må beregnes ut fra den mest økonomiske transportmåten og den korteste vei mellom produksjonsstedet og varemottaker.

Rapportering

Fylkeskommunene kan foreta tilpasninger av ordningen som følge av regionale prioriteringer, men fylkeskommunenes regelverk for ordningen skal ligge innenfor dette ytre rammeverket.

Fylkeskommunene rapporterer til Kommunal- og regionaldepartementet innen 1. juni hvert år. Av rapportene må det fremgå at ordningen er praktisert innenfor de nasjonale retningslinjene. Spesielt må fylkeskommunene synliggjøre i sin rapportering at transportstøtten til den enkelte bedrift ikke overstiger maksimalt støttenivå i henhold til disse retningslinjene. Dersom det oppdages uregelmessigheter, vil departementet kreve at ulovlig mottatt støtte tilbakebetales.

Iverksetting

Disse retningslinjene har virkning for transporter utført fra og med 1. januar 2007.

¹ Det gjelder egne sektorregler for transportsektoren og skipsbygging. Transportstøtte er videre ikke tillatt til deler av stålindustrien eller til stedsbundet industri.